

TERÖR-SİYASET İLİŞKİSİ VE PKK TERÖRÜNÜN “ANLAŞILABİLİR MANTIKSIZLIĞI”

ŞÜKRÜ ALNIAÇIK*

İsyan Teorisi ve Türkiye Pratiği

Tarihteki örgütlü ayaklanmalardan ve istisnalardan farklı olarak terör, 20. yüzyılda, Soğuk Savaş döneminde yaygınlaşan bir eylem disiplini. Terörün ruhunda asimetrik güçten kaynaklanan âcizlik yer alır ve felsefi dokusunda anarşizm vardır. Mevcut kapitalist düzene karşı, pratik başarısı kanıtlanmamış bir felsefi söylemi, demokratik yoldan egemen kılamayacağını düşünen Marksistler, bir önceki yüzyılda şehir gerillası, kır gerillası gibi çeşitli ayaklanma türleri üretmişlerdir.

Terör veya eski dildeki Arapça eş anlamlısıyla tedhiş, “**silahlı bir ideolojik örgütün, insanları dehşete düşüren eylemler yaparak, siyasi sonuç elde etme stratejisi**” dir. Eylemleri dehşetli kılmaya yönelik zorlama nedeniyle ortaya çıkan sebepsiz ve yapmacık vahşetin, “**devlete karşı görevlerini yerine getiren vatandaşlar**” tarafından makul bulunması mümkün değildir. Bu nedenle bir örgütün terörden “**siyasi sonuç**” alabilmesi için mutlaka şu dört imkândan birine veya birkaçına sahip olması gerekir:

Ahlaksız ve maneviyatsız bir yandaş kitleye sahip olma
(dehşetin alkışlanması)

Hedef kitlenin çaresizleştirilmesi (siyasi otoritenin güçsüzleştirilmesi)

Hedef ülkenin yönetiminde âcizlerin bulunması

(siyasi acizlik ve kanıksama)

Hedef ülkenin düşmanlarından çok güçlü destek alması (kirli diplomasi)

* Araştırmacı Yazar.

İnkılap, ihtilal, darbe, ayaklanma ve **isyan** kavramlarını inceleyen teorisyenler, amacına ulaşamayan ayaklanmalara **isyan**, ulaşanlara ise **ihtilal** denilmesi konusunda hemfikirdirler. İnsanlık tarihi, Trakyalı köle **Spartaküs**'ten bu yana kayda geçmiş kanlı isyanlarla doludur. Terör ise isyanın genel bir halk ayaklanmasına, ihtilale dönüşemediği zayıf tabanlı eylemciler için keşfedilmiş bir yöntemdir. Bu yöntemde isyan eden teröristler, sadece silahlı güç kullanarak iktidarı ele geçiremeyeceklerine göre bölgesel bir siyasi organizasyona zemin hazırlarlar. Silahlı vahşi güç, bir psikolojik savaşla yumuşak siyasete doğru çekilir. Buna terörden siyasi sonuç elde etmek denir.

İnkılap, ihtilal, darbe, ayaklanma ve isyan kavramlarını inceleyen teorisyenler, amacına ulaşamayan ayaklanmalara isyan, ulaşanlara ise ihtilal denilmesi konusunda hemfikirdirler.

Tarihteki Türk devletlerinin kolay yıkılmasında **ademimerkeziyetçi** idari yapı ve serbest rekabete dayalı **veraset anlayışı** nedeniyle dış etkenlerden çok **isyanlar** ve **taht kavgaları** etkili olmuştur. Bu nedenle Türk siyasi tarihinde merkeziyetçilik prensibine bağlılık ve buna bağlı olarak bölgesel ayaklanmalara sert karşılık verilmesi bir gelenek hâlini almıştır. Osmanlı Devleti'nin ömrünü uzatan etken, kuruluş devri hükümdarlarının, geçmişe bakarak aldıkları **merkeziyetçi** önlemlerdir.

Türkiye Cumhuriyeti de kurucu hukuk metinlerinde bu ilkeye uygun davranmış ve son yıllara kadar "**merkeziyetçiliğin devletin bekası ile olan ilişkisini**" dikkate alarak tavizsiz bir merkeziyetçilik politikası izlemeye devam etmiştir. Türkiye'de bu yüzden "**mantıklı,**" kabul edilebilir bir "**Kürt sorunu**" yoktur. Marksist PKK terörünün "**Kürt sorunu**" olarak sunulması, başlangıçta bir solcu aydın

züppeliği olarak ortaya çıkmış olsa da gerçekte psikolojik savaş kurnazlığından başka bir şey değildir.

I.Bölüm: PKK Terörünün Dayanaksızlığı

Devletin bekası için öz kardeşini öldürmekten çekinmeyen büyük devlet adamlarının tesis ettiği katı merkeziyetçi Türk devlet anlayışına meydan okuyarak 900 yıldır uluslaşmış bir kitleyi bölmeye ve bu uğurda kan dökmeye çalışmanın bir dayanağı olmalıdır. Çıplak gözle doğal ve samimi bir dayanak görebilmek mümkün değildir.

PKK terörü, siyasi açıdan gayritabii, hukuksal açıdan temelsizdir. Türkiye'de devrimci bir hak arayışı için yeterli bir hukuksal eşitsizliğin varlığından söz edilemez. Ortada normal şartlarda olmaması gereken, zorlama bir hak arayışı vardır. Aşağıda bu "**zorlama**"nın kaynağına ineceğiz. Ancak daha önce Kürtlerin ulusal bir ayrışmayı neden talep **etmemesi** gerektiğini, dayanaklarıyla ortaya

koymamız gerekir. Bu dayanak sorunu nedeniyle zaten PKK, taban bulabilmek için ateşli silahlara dayalı bir psikolojik savaşı oldukça başarılı bir şekilde yürütmüştür. Bu başarıda dış siyasi destek kadar içerideki Marksist yandaşların ve deneyimlerin de büyük payı vardır.

PKK'nın dile getirdiği en önemli iddia, Kürtlerin Türkiye Cumhuriyeti tarafından dışlandığı ve kasten geri bırakıldığıdır. Yalan bu kadar büyük olunca insanlara bunu kabul ettirebilmek için bol miktarda kan dökmeniz gerekir. Bizce PKK'nın işini zorlaştıran ve mesaisini artıran bilimsel gerçek "**Türk'ün kasten göz ardı edilen tanımında**" saklıdır.

Türk'ün hukuksal tanımı: 20. yüzyılda oluşumunu tamamlayan yeni bir "**tarihî millet**" olarak Türk, "**Osmanlı bakiyesi Müslüman nüfus ve bu nüfusun yurt dışındaki soydaşlarıdır.**"

Ord. Prof. Sadri Maksudi Arsal, "**Milliyet Duygusunun Sosyolojik Esasları**" adlı eserinde milletlerin iki şekilde meydana geldiğini bildirir. a) Kavim milletler, b) Tarihi milletler... Tarihî milletler, tarihî olayların müttehit kıldığı, uluslaştırdığı heterojen milletlerdir. Roma tarihinden İtalyanların, Hun, Göktürk, Selçuklu, Osmanlı devletleri tarihinden Türklerin oluşması gibi...

Bu tasnife göre Cumhuriyetin kurulması da bir tarihî olaydır ve ortaya yeni bir tarihî millet çıkmıştır. Bu bir **ulus** yani "**oluş**"tur. Son tarihî milletin oluşumu Osmanlı tarihinin hitamında gerçekleşmiştir. "**Ulus**"u burada kültür ve ırktan bağımsız olarak tamamen siyasi yapı (Türkiye Cumhuriyeti) içinde milletleşme anlamında alıyoruz. Osmanlı bakiyesi Anadolu ve Rumeli Müslümanları, Kurtuluş Savaşında ortak iradeleriyle "**Türk olmakta**" karar kılmışlardır. Burada yapılan ve Kürtçü iddiaları temelsiz kılan Türk tanımının hukuksal dayanakları şunlardır:

Osmanlı Devleti'nin ömrünü uzatan etken, kuruluş devri hükümdarlarının, geçmişe bakarak aldıkları merkezîyetçi önlemlerdir.

Dayanak-1

Misak-ı Millî/ Madde: 1- (Orijinal)

*Devlet-i Osmâniyenin münhasıran Arap ekseriyetiyle meskûn olup 30 Teşrin-i Evvel 1918 tarihli Mütarekenin hîn-i akdinde muhasım orduların işgali altında kalan aksamının mukadderatı ahalinin serbestçe beyân edecekleri ârâya tevfikân tayin edilmek lazım geleceğinden mezkûr hatt-ı mütâreke dâhilinde dinen, ırkan ve aslen müttehid, yekdiğerine karşı hürrmet-i mütekaabile ve fedâkârlık hissiyâtıyla meşhûn ve hukuk-ı ırkıyye ve ictimaiyyeleriyle muhiyyelerine tamamiyle riayetkâr **Osmanlı İslam ekseriyetiyle** meskûn bulunan aksamın **heyet-i mecmuası** hakikaten veya hükmen hiç bir sebeple tefrik kabul etmez bir küldür.*

Açıklaması:

Mebuslar Meclisi ve **TBMM**, diyor ki: “1916’dan 1918’e (Mondros’a) kadar kaybettiğimiz toprakların Arap yurdu olduğunu kabul edebiliriz. Ancak; Müslüman Anadolu ve Rumeli halkının tamamı Türk’tür, bir çakıl taşı veya bir fakir insanını dahi vermeyiz. Zaten buraları savaşta da kaybetmemişiz.”

Misak-ı Millîyi kabul eden 110 mebustan 27’si “**Vilâyât-ı Sitte**” denilen 6 doğu ilinin temsilcileriydi. “**Meşrûiyete**” titizlik gösterenler Mebuslar Meclisini, “**kurucu asli iktidar**”ı önemseyenler ise TBMM’yi referans alabilirler. Bir yurt ancak bu kadar hukuksal ve demokratik bir zemin üzerinde kurulabilirdi.

Dikkat! “**İslam ekseriyyetiyle (çoğunluğuyla) meskûn**” ifadesinin, inkılap tarihi ders kitaplarına “**Türklerin çoğunlukta olduğu yerler**” olarak geçmesi,

Hasım devletlerin Türk-Kürt ayrımı yapmasını da önleyen ümmet zeminine dayalı yeni Türklük tanımına giden yol, Misak-ı Millî ile açılmış; Lozan Antlaşmasıyla bu yola girilmiştir.

Türk ile Müslüman’ın eş anlamlı kullanıldığını, aynı kitleyi kastettiğini teyit etmektedir. Hasım devletlerin Türk-Kürt ayrımı yapmasını da önleyen **ümmet zeminine dayalı yeni Türklük** tanımına giden yol, Misak-ı Millî ile açılmış; Lozan Antlaşmasıyla bu yola girilmiştir.

Dayanak-2

Lozan Antlaşması Bölüm III. Azınlıkların Korunması (orijinal, özet)

Madde 37

Türkiye 38 ile 44. maddelerde yer alan hükümlerin temel yasa olarak kabul edileceğini ve hiçbir yasa, yönetmelik ya da resmî uygulamanın bu hükümlerle çelişmeyeceğini hiçbir yasa, yönetmelik ya da resmî uygulamanın bunlardan üstün olamayacağını taahhüt eder.

Madde 38

Türk Hükûmeti doğuş, milliyet, dil, ırk ya da din farkı gözetilmeksizin Türkiye’de yaşayan herkesin hayat ve özgürlüğünü tam olarak korunmasını temin altına almayı taahhüt eder.

Türkiye’de yaşayan herkes kamu güvenliği ve ahlaka aykırı olmadıkça ister halk arasında (public) ister özel yaşamında her tür itikat, din ve inancın gereğini yerine getirmekte özgür olacaktır.

Gayrimüslim azınlıklar, bütün Türk uyrukluların ülkenin bir bölümü ya da tamamında Türk Hükûmetince ulusal savunma ve kamu düzeninin korunması gerekçesiyle alınan önlemlere tabi olarak, seyahat ve göç etmekte tam özgürlük sahibi olacaktır.

Madde 39

Gayrimüslim azınlıklara mensup Türk uyruklular Müslümanlarla (Türklerle Ş.A.) aynı yurttaşlık haklarına ve siyasal haklara sahip olacaktır.... yeterli olanak sağlanacaktır.

Madde 40

Gayrimüslim azınlıklara mensup Türk uyruklular yasa karşısında ve gerçek yaşamda öteki (çoğunluktan olan yani millet olarak da Türk olan Ş.A.) Türk uyruklularla aynı muameleyi görecektir ve aynı güvenceye sahip olacaktır. Eşit hak sahibi olacaktır.

Özetle

Osmanlı Devlet-i Âliyyesi de Müslüman olmayı ve bir arada yaşamayı özendiren hukuk sistemiyle bir "millet-i hâkime" (Türk milleti) meydana getirdi. Bunun çoğunluğunu Türkmenler oluştursa da Kürtler, Boşnaklar, Çerkezler, Lazlar, Gürcüler ve diğer Müslümanlar artık yeni bir **tarihî millet** olmuşlardı. Ermeniler, Rumlar ve Museviler, önce din farkı nedeniyle bu uluslaşmanın dışında kaldılar. Sonra devletin "**laiklik**"te samimi olduğu görülünce bu gayrimüslim etnik gruplardan da Ankara'ya ruhen bağlananlar oldu ve onlar da "**Türk ulus**"laştılar. Uluslaşma böyle olmuştur. Türkiye Türkleri, büyük Türk milletinin bir parçasıdır.

Yaşanan gerçek, Müslüman Osmanlılardan oluşan ve başkente sadakat gösteren "**millet-i hâkime**"nin 1856 Islahat Fermanıyla kaybettiği hâkimiyetini **Kurtuluş Savaşıyla** yeniden ve hukuksal olarak kazanmasıdır.

Misak-ı Milliden, Lozan'dan ve 1924 Anayasa'sından sonra Türkiye Cumhuriyeti'nde bir Kürt'ün, cumhurbaşkanı, TBMM başkanı, MİT müsteşarı veya Genelkurmay başkanı olmasının önünde hiçbir hukuksal engel bulunmamıştır. Önceden de yoktu. Sonra da olmamıştır. "**Bizi Kürt olarak değil, Türk olarak o makamlara getiriyorsunuz.**" ithamına yukarıdaki belgeler ve tanımlamalar yeterince mantıklı bir cevap niteliğindedir. Öyleyse bu ayrılıkçı hareketin başka bir mantığı olmalıdır.

II. Bölüm: Terör-Siyaset İlişkisindeki "Anlaşılabilir Mantıksızlık" Üzerine Tezler

Bu başlığın altında Kürtlerin, Yozgatlılardan daha haklı ve muteber bir ayrılık gerekçeleri bulunmadığı hâlde PKK'nın bu kadar yoğun ve kanlı bir mücadeleyi yürütebilmesinin mantığını bulmalıyız.

Yaşanan gerçek, Müslüman Osmanlılardan oluşan ve başkente sadakat gösteren "millet-i hâkime"nin 1856 Islahat Fermanıyla kaybettiği hâkimiyetini Kurtuluş Savaşıyla yeniden ve hukuksal olarak kazanmasıdır.

Tez-1: Terör, Siyonizme hizmet eder. Bu yüzden de ahlaksızlığı, vicdansızlığı ve mantıksızlığı “anlaşılabilir”dir.

Tez-2: Terör, Ermeni millî emellerine hizmet eder. Bu yüzden de ahlaksızlığı, vicdansızlığı ve mantıksızlığı “anlaşılabilir”dir.

A- Birinci Tezin Tarih Destekli Açılımı

Yahudilerin Fırat havzasını da içine alan Tevrat’ ta Tanrı tarafından vadedilmiş topraklar için yeminli ve imanlı olduğuna dair pek çok makale kaleme alınmıştır. Hatta eski başbakanlardan bir hanımefendinin dil sürçmesiyle İsrail heyetine, “vadedilmiş topraklarda size mutlu bir yaşam dilerim.” gibi bir söz sarf ettiği de hafızalardan silinmemiştir. Acaba bu hedef, mantıklı bir terör-siyaset ilişkisi kurmamıza yardımcı olacak kadar gerçekçi bir ülkü müdür? İnceleyelim...

Dünyada Yeni Çağda merkantilizm sayesinde bir “**devrimci lobi**” oluşmuştu. Bu lobi, önceleri soylu-ruhban egemenliğine son vermek amacıyla Mason örgütlerinde güç toplayan burjuva sınıfı için çalıştı ve 6.000 yıllık klasik hâkimiyet anlayışı (Kralıklar) çözüldü. Sonra ise ulusal devletlerin uluslararası denetimi için iki seçenek üretildi:

1. Sosyalist enternasyonal
2. Global kapitalizm

Fransız İhtilali ile anayasal güç kazanan “**fraternity**,” (uhuvvet=kardeşlik) millet kavramın duygusal yönünü ifade ediyordu. Ancak kardeşliğin dayanaçmacı bir siyasi güce dönüşebilmesi için kardeşlere bir “**vatan**” lazımdı. Bir vatani olan kardeşler için ulusal devlet kurmak, 1789’ dan sonra kolaylaşmıştı. Eşitlik, adalet, hürriyet ve laiklik, sınıf farklarını ortadan kaldırıyor; bölünmüş vatan- daşları bile “**anayasal kardeş**” yani ulus hâline getiriyordu. Ancak vatansız diaspora Yahudileri için durum farklıydı. “**Üvey kardeş**” konumuna düşerek dışlanma hatta milliyetçi söylemlerin hışmına uğrama tehlikesi baş göstermişti. Diasporanın örgütlü zenginleri, yağmurdan kaçarken doluya tutulabilirdi. Böylece Yahudiler için yeni bir devrim teorisi ihtiyaç hâlini aldı. Bu teori, Marksizmdi.

MS 70 yılında Kudüs’ ten çıkarılan Yahudilerin son 500 yılda nasıl etkin bir savaş, devrim ve terör lobisi hâline geldiğini anlamak için Orta Çağa kadar gitmek gerekir:

“Bizi Kürt olarak değil, Türk olarak o makamlara getiriyorsunuz.” ithamına yukarıdaki belgeler ve tanımlamalar yeterince mantıklı bir cevap niteliğindedir.

Orta Çağ feodal sisteminde Avrupa'da dört sınıfı vardı:

1. Soylular,
2. Rahipler,
3. Kentliler,
4. Köylüler ve köleler (serfler)

Şatoların çevresinde senyörden askeri koruma alan ve karşılığında vergi ödeyen kentlerde zamanla iş bölümü gelişmiş, meslek dalları yani kendine çalışan burjuvazi oluşmaya başlamıştı.

Diaspora Yahudileri, tercihlerini burjuva olmaktan yana kullandılar çünkü:

a) Toprak kölesi olmak işlerine gelmezdi, cahil köylü Katoliklerin arasında **"Hz. İsa'nın katil zanlısı gibi"** dolaşmak da hiç hoş değildi. Yani toprak köleliliği en son tercihleriydi.

b) Soylu olmaları fiziken imkânsızdı. Soyları müsait değildi.

c) Ruhban olmaları itikaden mümkün değildi. Musevi idiler.

d) Böylece onlar da **"burjuva"** oldular.

Burjuva sınıfı içinde güçlenen Yahudiler, iktidarı elde etmek için mason örgütleriyle etkinlik kazandılar ve daha rahat yaşayabilecekleri, mümkünse yönetebilecekleri bir dünya kurmak için kolları sıvadılar.

Kentlerde yaşayan tacir, esnaf ve zanaatkârlara Marksist terminolojide burjuva denilmiştir. Siyasi tarihteki karşılığı **"sivil"**dir. Kelimenin **"kent soylu"** olarak tercüme dildiği de vakidir. Bunların en büyük meselesi, soylulara mahsus olan **"mülkiyet hakkı"**nı ele geçirmektir. Burjuva sınıfı içinde güçlenen Yahudiler, iktidarı elde etmek için mason örgütleriyle etkinlik kazandılar ve daha rahat yaşayabilecekleri, mümkünse yönetebilecekleri bir dünya kurmak için kolları sıvadılar.

İçinde nüfusuna göre çok fazla miktarda Yahudi bulunan **"burjuva sınıfı"** kendilerine zül gelen soylulara mahsus **"asaleti"** ve iş birlikçi papazlara ait **"diyaneti"** aynı anda Fransız İhtilaliyle saf dışı bıraktıktan sonra **"burjuva ulus devletleri"** ortaya çıktı. Ancak Yahudilerde olmayan ve kapitalist sisteme fazla gelen bir şey daha vardı: **"MİLLİYET..."**

"Katolik taassubu"nun haşmetinden zor kurtulan Yahudiler, bu kez de **"milliyetçiliğin"** pençesine düşmüşlerdi. Hele de dinle senteze giren bir milliyetçiliğin, **"sermayeye sörf yaptırın"** Yahudilere dünyayı dar etmesi işten bile değildi. Yahudiler, **"ulus devlet"**in merkezî felsefesi olan milliyetçiliği ifsat etmek

için önce sınıf ideolojisi olan “**Marksizm**”i, Sovyet sosyalizmini, sonra da faşizmi, Hitleri finanse ettiler. Böylece;

a) Uluslar, sınıf çatışmalarında ve Marksist-milliyetçi kavgalarında kardeş kanı dökmeye başladılar.

b) Milliyetçilik, ırkçılığa tahvil edildi ve 2. Dünya Savaşında oluk oluk kan dökerek karalandı.

2. Dünya Savaşından sonra siyonistler, entelektüel rotayı, önce “sosyal demokrasi”ye sonra da “açık toplum ideali”ne doğru çevirdiler ve dünyada Fransız İhtilalinin doktriner mahsulü olan “ulus devleti”ne karşı yeni bir savaş başlatıldı.

2. Dünya Savaşından sonra siyonistler, entelektüel rotayı, önce “**sosyal demokrasi**”ye sonra da “**açık toplum ideali**”ne doğru çevirdiler ve dünyada Fransız İhtilalinin doktriner mahsulü olan “**ulus devleti**”ne karşı yeni bir savaş başlatıldı. Bu savaşta bu kadar ahlaksız ve anlamsızca “**kardeş**” (frater) kanı dökülmesinin bir nedeni de bu birbirini öldüren kardeşlerin arasında bir tane bile Yahudi bulunmamasıdır. İsrail’de adi polisiye suçlar veya MOS-SAD patentli olaylar dışında böyle bir çatışma yoktur.

Neticede Bugün Türkiye Cumhuriyeti, Siyonist Bir Çapraz Ateşle Karşı Karşıyadır

1. Bir taraftan 20. yüzyılın sosyalist enternasional arayışından kalma PKK terör örgütünün, “**milliyet**”i, kardeşliği bitirme çabası tüm hızıyla sürmektedir.

2. Diğer taraftan “**ulus devlet**”i, “**açık toplum**”a dönüştüren, böylece global sermayenin pazar olanaklarını artıran Soros vakıfları ve CIA’nın yan

kuruluşu NED (Amerikan Ulusal Demokrasi Fonu) millî güç unsurlarını eksiltme yönünde büyük bir saldırıyı birlikte yürütmektedirler.

Siyonizmin İkiizleri... Marksist – Liberal Kapitalist İttifakına Dair... (Kızıl Örümceğin Peşinde Bir İnternet Gezintisi)

Şimdi sizlerle birlikte bir gezintiye çıkmak istiyorum. Bu örümcek ağı gezintisi aslında aylar önce yapıldı. Hemen her gün de bu muntikalarda geziniyorum. Ancak olaylar öyle hızlı geliyor ve eksik parçalar öyle hızla tamamlanıyor ki, bazı yazıların yeni bilgi ve belgelerin ışığında aynen Web siteleri gibi güncellenmesi gerekebiliyor. 1 yıl önce gördüklerim hiç de hayra alamet değildi. Önce bir haberden yola çıkarak “**Kimmiş bu Dilek Kurban?**” diye Google’a bir tıklamıştım.

Gördüğüm manzara, her Türk evladı için gerçekten korkunçtu. TESEV raporörü Kurban, diğer bütün **“açık toplumcular”** gibi Ergenekon’dan sonra rahatlamış; Batı Trakya’yı **“satıyordu.”** Haberde Kezban Hatemi de vardı. Kezban Hanım, Zaman yazarı Etyen Mahcupyan’ın elinde listesi bulunan **“gayrimüslim azınlık vakıflarına”** ait mallarla ilgili davalarda karşısına hep Ergenekoncuların çıktığını söylüyordu. **“Allah’tan şimdi hapisteler.”** diye de ekliyordu.

Dilek Kurban ise **“Batı Trakya’da da Müslümanların mallarının gasbediliyor yorumlarının problemlisi”** olduğunu belirterek, Batı Trakya’da bununla mücadele eden girişimlerin olduğunu ancak onların da **“Türkiye’de gayrimüslimlerin mallarına el konuyor.”** itirazlarıyla karşılaştıklarını ifade ediyordu. Yani dâhili Kürtçüler, sadece Kürtlerle ilgilenmiyor, Türk diplomasisinin resmî tezleriyle de savaşıyorlardı. Hâlbuki **“açık toplum”** idealinde böyle bir görev yoktu. Bu apaçık bir hainlik ve daha çok diaspora Ermenilerine yakışan intikamcı bir **“hançer kanırtması”**ydı.

“TESEV, bu raporun yayımlanmasındaki katkılarından ötürü Hollanda Büyükelçiliğine, Açık Toplum Vakfına ve TESEV Danışma Kuruluna teşekkür eder.” “Ve tabii, programın yıllardır Kürt sorunu konusunda ufuk açıcı ve risk alan çalışmalar yapmasının önünü açan ve mümkün kılan TESEV Demokratikleşme Programı Direktörü Etyen Mahcupyan ile TESEV Yönetim Kurulu Başkanı Can Paker’e proje boyunca bize verdikleri destek için gönülden teşekkürler...” (KURBAN – ENSAROĞLU, 2008)

Bugünlerde pek çok fonlanmış yayında bu cümlelere rastlamak mümkün. Bu içten teşekkür cümleleri, yağlı bir yemeğin üzerine kaymaklı kadayıfı da yedikten sonra soda içip geçirmeye benziyor. Öylesine doğal ve gürültülü... Ortak bir piyango vurmuş gibi herkesin keyfi yerinde yüzler daima gülüyor. Teşekkür, çok içeriden taa midenin derinliklerinden geliyor. Bu ihanet sofrasında herkes aynı kirli lokmalarla doyduğu için bu kesif haram kokusu kimseyi rahatsız etmiyor.

Nedir “fonlanmış?” Bir vakıf tarafından hizmeti ödüllendirilmiş, kıyak yapılmış... Satın alınmış yani... Durum eser vücuda getirmekle aynı değil. Bir eser vücuda getirir, kitabevine çıkarırsınız; alan alır almayan almaz. Burada öyle değil, çalışmayı sipariş yapıyorsunuz. Para peşin... Ne isteniyorsa ne kadar hizmet gerekirse yapıyorsunuz, ondan sonra peşin olarak paranızı alıyorsunuz. Hatta reklam gibi olmasın, daha proje aşamasında avans bile veriyorlar, **“ne kadar güzel saçmalayacağınız”** önceden belli olduğu için.

İlerledim 3H hareketine doğru. O arada bir yere daha uğradım, ama sadece baktım delil toplamadan geçtim. Yol uzundu bakalım Soros’u hangi barda bulcaktık bu vakitte. Bu 3H’liler, liberallerin gençleriymiş. Önceki yıl Tekel İşçilerinin karşısına çıkarak hükûmetten aferin almayı başaran çocuklar.

Birkaç abuk sabuk yazı okuyup, Maltepe Üniversitesinden bir Roman Yrd. Doç.un **“Kürt sorunu”** geyiğini dinledikten sonra Polonya’ya bir bakayım dedim.

Leh dili bilmez ama Amerikan bayrağını her yerde tanırımdım. Çocukluğumuzun Varşova Paktı, çoktan dağılmış, Polonya bayrağı ABD bayrağıyla sarmaş dolaş olmuştu. O kaytan bıyıklı Lech Valesa'nın, NED'in yani CIA'nın Avrupa'daki ilk adamı olduğunu da geçen gün NED'in kendi ağzından öğrenmiştim. (<http://www.ned.org/about/history>)

Polonyalı açık toplumlara bakarken aşağıda bizim Kırgızları gördüm. Türkiye'deki liberaller, galiba liberalden Turan'a doğru kaykılma olur endişesiyle Türkî liberallere link vermiyorlardı. Polonya'da Soros'un Kırgızlarını görünce hemen tıkladım. "Roza abla ne yaptı acaba!", diye de düşünmeden edemedim. Kırgızlar ters adamlardı öyle büro işlerini sivil mevzuları fazla sevmez huylanırlardı. Merak edip girdim.

Bu adamın (Soros) dünyanın her yerinde kurduğu vakıflarla hocası Karl Popper'in "açık toplum" hayalini gerçekleştirmeye adanmış milyarlarca doları olduğunun bir efsane olup olmadığını görmek istiyordum.

Aslına bakarsanız bu "açık toplumcu"larının Türkiye'deki işleri biraz "kapalı" olduğundan Soros'un adını açık seçik görünce biraz da sevinmişim "adamı yakaladık" diye.. Neyse tulumdan çıkma, döpiyesli fönlü Kırgız bacılara biraz göz gezdirdikten sonra meraklısına biraz kanıt getireyim diye bağış tablosunu da yanıma aldım. Tabloda Soros Vakfının Kırgızistan'da 2009'un ilk 10 ayı içinde yaklaşık 800.000 dolarlık fonlama" yaptığı yazıyordu.

"Atlı ve keleşli" Kırgızları, bu miktarın kesmeceğini düşündüm. Bilge Kağan bile Kırgızlara "özel sayfa" ayırmıştı kitabesinde... Yine de arşivimden bir Soros karikatürünü yanına yapıştırmayı ihmal etmedim. "Amerika satın alıyor!" ifadesi, hiç de yabana atılacak bir espri değildi.

Bu adamın dünyanın her yerinde kurduğu vakıflarla hocası Karl Popper'in "açık toplum" hayalini gerçekleştirmeye adanmış milyarlarca doları olduğunun bir efsane olup olmadığını görmek isti-

yordum. Direkt "Soros Foundation'a" girdim. Vay canına! Adam hakikaten Moğolistan'dan Güney Afrika'ya, Arnavutluk'tan Guatemala'ya kadar her yeri fonlamıştı.

Dikkatimi çeken bir nokta da şuydu: Soros Vakfı, karşısında bir Amerikalı görünce kırıtmaya başlayan insanların çoğunlukta olduğu sömürge kökenli ülkelerde açıkça "Soros" adıyla geziyordu da bizim gibi nispeten "uyanık" ülkelerde "Açık Toplum Vakfı" isminin arkasına gizleniyordu.

"Bu Soroslardan başka var mı acaba?" diye sponsor listelerine bakınca bir de ne göreyim. Meğerse Soros, bu işin şovmeniymiş... Daha doğrusu görünen adı... Diğerlerine göre fazla öne çıkıyor. Daha neler var neler. Sponsorun birine tıklayınca kendimi birdenbire Diyarbakır'da buldum. Neden mi? Çünkü aşağı yukarı

“bütün fonlar Diyarbakır’a çıkıyordu.”

Adamlar, Diyarbakır’da fonlamadık yer bırakmamışlardı. Sadece Diyarbakır mı?.. Bütün Doğu ve Güneydoğu Anadolu “defalarca” fonlanmıştı. “Anadolu Kültür”e entegre olmuş “Diyarbakır Sanat”ın Bilgi Üniversitesi tarafından desteklenen sitesindeki sponsorlar listesi, Haçlı ordusunun savaş planı gibi. Ben de “Kapkaççılar neden azaldı?” diyorum. Meğerse hepsi kültürcü, sanatçı olmuş. “fonculuğa başlamışlar...”

Bu noktada Diyarbakır Sanat Derneğini fonlayan “Chrest Foundation” adlı Teksaslı bir firmaya odaklandım. Ne de olsa Teksaslı biraz delikanlıdır; diye düşündüm; ama ne gezer! Bu Chrest’i İstanbul’da da görmüştüm. 2001 yılında “hastane sponsoru” olarak, hükûmetin % 1’lik “akıl gümrüğünü” geçtikten sonra direkt bölgeye yumulmuşlardı. 2004-2005’te Diyarbakır’da harcadığı para 1 trilyonu geçiyordu.

Biraz daha ilerleyince daha ilginç tespitler de yaptım. Teksaslı Chrest Vakfı, tüm dünyada sadece İngilizce ve Türkçe yayın yapıyordu ve sadece Doğu ve Güneydoğu Anadolu ile ilgileniyordu ve alan haritası buram buram Ermenistan kokuyordu. En çok para verdikleri projeler KA-MER (Kadın Merkezi) çalışmalarıydı.

KA-MER’in tüm Türkiye’de sadece eskiden Ermeni cemaatinin yaşadığı illerde şubeleri vardı. Ardahan-Iğdır-Kars bloku, aklıma kötü kötü şeyler getiriyordu. Hele Erzurum’la Erzincan hiç de öyle “Kürdara Azadi” muntikasında değildi.

KA-MER şubeleri: Diyarbakır, Adıyaman, Ağrı, Ardahan, Batman, Bingöl, Bitlis, Elâzığ, Erzincan, Erzurum, Gaziantep, Hakkâri, Iğdır, Kars, Kilis, Malatya, Mardin, Muş, Siirt, Şanlıurfa, Şırnak, Tunceli, Van

Atatürk’ün bir sözünü hatırladım: “Ben siyasi olayları dahi harita üzerinden takip ederim.” diyordu vatansever önderimiz... İçimdeki muvazzafa sordum: “Neydi aslanım bu kentler?”

Bu kentler, Ermenilerin asla vazgeçmeyeceği kentlerdi. Gaziantep’le Kilis de listeye muhtemelen Halepli bir Ermeni tarafından eklenmişti. Çünkü PKK’nın ivmelenme biçimine göre sakil duruyordu. KA-MER’in başka sponsorları da vardı ve bunlardan en ilginç “Amerikan Konsolosluğu”ydı. Bu vakıfların son on yılda Türkiye’nin borç sarmalıyla sendelemesinden sonra mantar gibi çoğaldıklarını ve Tayyip Erdoğan döneminde de bazı Kemalistleri filan yere devirerek ilerlediklerini hatırladım.

Soros Vakfı, karşısında bir Amerikalı görünce kırtmaya başlayan insanların çoğunlukta olduğu sömürge kökenli ülkelerde açıkça “Soros” adıyla geziyordu da bizim gibi nispeten “uyanık” ülkelerde “Açık Toplum Vakfı” isminin arkasına gizleniyordu.

Türk milletinin devletine güvenerek kulağının üstüne yattığı bir dönemde oluyordu bütün bunlar. Oysa devlet kurumları da bizzat bu vakıfların fonladığı zevatın organize çabalarıyla darbe üstüne darbe alıyor; sivil savaşta mevzi üstüne mevzi kaybediyordu. “Kadife devrim” böyle bir şey olsa gerekti.

Bu noktada artık iyice yorulup bir de şu Anadolu Kültüre bakayım dedim. Başıma geleceği aşağı yukarı biliyordum ve hiç de yanılmadım; daha kapakta iki Ermenistan haberi sağda bir Ermeni yazarın kitap tanıtımını, solda da Diyarbakır Sanat Merkezini görünce gerçekten de sivil örümceğin ağında gezindiğime tamamen kanaat getirdim. Hemen Etyen Mahcupyan’ın, Hoca Efendi’nin gazetesindeki köşesine bakayım dedim ve doğru iz üzerinde olduğumu anladım. Ünlü “Şark Meselesi”ne bağlı büyük bir intikam operasyonu karşı karşıyaydık. (<http://www.3b-liberal.com/index.php?sid=yazi&id=11399>)

Tez-2: Terör, Ermeni millî emellerine hizmet eder ve bu yüzden de ahlak-sızlığı, vicdansızlığı ve mantıksızlığı “anlaşılabilir” dir.

B- İkinci Tezin Açılımı

Kürtler yine Marksizmle uyutulmuş, Ermeniler, kapital ve lobiler sayesinde hedeflerine doğru yürümüşlerdir. Bütün planlar “**Ermenilerin geri dönmesi**” üzerine yapılmıştır. Hrant Dink’in de halefi olan Mahcupyan, 2009’da Zaman gazetesinde kaleme aldığı “**Yerinden Edilenler Yerlerine Dönerken**” başlıklı yazısında tırnak içi şifrelerle diasporaya mesaj veriyordu:

“Öte yandan iyimser olmak için gerçekten de neden var... Çünkü ‘yerinden edilmiş’ olanlar sadece Kürtler değil, bütün bir Anadolu, bütün bir toplum... Ve o toplum şimdi neredeyse elleriyle kazıyarak yeniden kadim kültürünü keşfediyor. Bu toprağı ve daha önemlisi bu toprağın kültürünü yüzyıllar boyunca paylaşıp, ‘çağdaş’ ideolojiler uğruna bir anda yitiren insanlar, bugün kendilerini o kadim geleneğin üzerinde yeniden yaratmaya çalışıyorlar. Bu değişimin belirtilerini Anadolu’da gezerken daha iyi anlıyorsunuz. Bu değişim dinamiğinin karşısındaki direnci göz ardı etmemiz gerekmiyor. O direncin cinayete kadar varan hezeyanlarının yarattığı tedirginlik de doğal. Ancak asıl eğilimin ‘yerinden edilmiş’ olanların yeniden ‘yerlerine’ dönmesi olduğu açık. Kaybedilmiş birliktelikler kaybedilmiş bir vicdan demektir. Bugün Anadolu kendi vicdanını yeniden arıyor ve hiçbir ideolojik tahakkümüün bunu durdurma gücü gözüküyor.” (Mahcupyan 2009)

Bu kısa yolculuk, son 8 yılda Ermenilerin “**tazminat ve toprak talepleriyle birlikte Anadolu’ya geri dönmeleri**” yolunda ne kadar hızlı yol aldıklarını gös-

Etyen Mahcupyan’ın, Hoca Efendi’nin gazetesindeki köşesine bakayım dedim ve doğru iz üzerinde olduğumu anladım.

teriyor. Eskiden olsa, "MIT var, asker var kardeşim!" deyip, beklenebilirdi. Ancak Özel Kuvvetler Generali Engin Alan Paşa'nın hatta AKP'nin Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'un bile Ermeni diasporasının hedefindeki kadroyla birlikte "içerde" olduğu şu günlerde bekleme ve uyuklama Türklere haram olmuştur.

Ermeniler, önlere PKK'yı ve yapay Kürt taleplerini, arkalarına Amerika ve Avrupa'yı da alarak sinsi yöntemlerle Anadolu'ya geri dönüyorlar. Her geçen gün "tarihî finale" doğru biraz daha yaklaşıyoruz. Biz de tarihî seçime sayılı günler kala "İyi ki MHP var." demeye ve tarihin çığılığıyla milleti uyandırmaya çalışıyoruz: Duymayan kalmasın, Ermeniler intikam ala ala, kardeşi kardeşe düşman ederek ve kırdırarak geri dönüyorlar. İntikamın büyüğü ise döndükten sonra başlayacak.

Tarih Kurumu eski başkanı Yusuf Halaçoğlu'nun PKK'lıların, özellikle örgüt yöneticilerinin çoğunluğunun Ermeni olduğunu açıklaması, hiç de yabana atılacak bir siyasi iddia değildir. Çünkü Yusuf Halaçoğlu, Dersim konusundaki çıkışını andıran bu iddiayı ortaya attığında henüz bir politikacı değil, bilim adamıydı. (<http://www.is-tanbulhaber.com.tr/haber/ermenileri-soke-eden-pkk-iddiasi-33130.htm>)

Bugünlerde İnternette dolaşan aşağıdaki liste ise ikinci tezimizin birinci tezde sunulan tablodan da güç alarak daha fazla kuvvetlendiğinin bilimsel açıdan kanıtlanması zor bir belirtisidir.

-PKK'nın önderlik ettiği, şimdi pek adı duyulmayan "sürgünde Kürdistan hükümeti" delegesi, 1959-Silvan doğumlu Semra Bakır, Ermeni'dir.

-Semra'nın kardeşi Orhan Bakır'ın asıl adı Armenak'tır. Ermeni terör örgütü TİKKO mensubu idi, Örgütün merkez komitesine kadar yükselen Orhan Bakır, güvenlik güçleriyle girdiği çatışmada öldürülmüştür.

-1977 Silvan doğumlu Bülent Bakır Ermeni'dir.

- "Sürgündeki hükümet" delegesi Meryem Tabaş Ermeni'dir. Dedesi Hokay, ninesi Haykanuş'tur. - "Zazan Bertin" kod adlı 1980-Silvan doğumlu Ruşen Tapancı Ermeni'dir. Dedesinin adı Ohanis'tir. "Mavi Çarşı"nın yakılması eylemine katılmıştır.

-1975 doğumlu Yusuf Cihangir Ermeni'dir. Dedesinin adı Vartan'dır.

-1965-Karakaçan doğumlu Adnan Dizin Ermeni'dir. Dedesinin adı Kirkor'dur.

-1970-Siirt doğumlu Nihat Türksoy, hiç de TÜRK soylu değildir, Ermeni'dir. Dedesinin adı Serkis, ninesinin adı Zerdo'dur.

-1977- Bozova doğumlu Mehmet Güzel Ermeni'dir. Dedesinin adı Mıgırdıç, nine-

Tarih Kurumu
eski başkanı
Yusuf
Halaçoğlu'nun
PKK'lıların, özel-
likle örgüt yöneti-
cilerinin
çoğunluğunun
Ermeni olduğunu
açıklaması, hiç
de yabana atıla-
cak bir siyasi
iddia değildir.

sinin adı İlsevîk'tir. -"Cihan" kod adlı, 1974-Pertek doğumlu Akif Yadigâroğulları Ermeni'dir. Büyük dedesi Apkar, ninesi Maryam'dır.

-1973-Ömerli doğumlu Metin Gümüş Ermeni'dir. Büyük dedesi Artin, ninesi Dihram'dır.

-1948-Palu doğumlu Zülküf Demirtaş Ermeni'dir. Bu Hristiyan herif, "HADEP İmamlar Birliği" üyesi olmuştur!..

-1978-Silvan doğumlu Sidar Şimşek Ermeni'dir. DEHAP ilçe teşkilatında görev yapmıştır. Büyük dedesi Bedros, ninesi Luşin'dir.

-1977-Diyarbakır doğumlu Mehmet Sami Geniş Ermeni'dir. Uyuşturucu madde kaçakçısıdır. Yakalanıp, 11/12/2002 tarihinde İstanbul; 6. DGM'de CK/405 ve CK/403: Uyuşturucu madde ticaretinden yargılanarak 6 yıl 8 ay ağır hapis cezasına çarptırılmıştır. Büyük dedesi Serkis, ninesi Şuşi'dir.

-1975-Afşin doğumlu Özgür Erbil Ermeni'dir. Sahte belgeler ile yurtdışına çıkmıştır. Almanya'da, uyuşturucu tâciridir. Büyük dedesi Akup (Agop), ninesi Lüsy'e'dir.

-1977-Silvan doğumlu Orhan Olsen Ermeni'dir. Büyük dedesinin adı İliyo, ninesinin adı Mari'dir. Sahte çürük raporu olarak asker eğitmemiştir.

-1968-Muş doğumlu Kutbettin Akşula Ermeni'dir. 1992 yılında Muş ilinde PKK terör örgütüne maddî yönden destek sağlamak amacıyla silah kaçakçılığı yapmaktan tutuklanmıştır. Büyük dedesi Vartan, ninesi Zelha'dır. Sahte çürük raporu olarak askere gitmemiştir.

-1979-Yurtbeyi doğumlu Barış Başak Ermeni'dir. Büyük ninesinin adı Kotine'dir. DTP kurucu üyesidir.

-1953-İdil doğumlu Abdülaziz Özdemir Ermeni'dir. Dedesi Yusuf, ninesi Kazo'dur. 21.2.1991 günü çatışmada ölü ele geçirilmiş, sünnetsiz olduğu tesbit edilmiştir.

-1972-Siverek doğumlu Levent Kayadağ Ermeni'dir. Dedesi Mikdat, ninesi Havuş adındadır. 16.10.1993 günü çatışmada ölü ele geçirilmiş, sünnetsiz olduğu görülmüştür.

-1954-Beştüşebap doğumlu Mehmet Öztunç Ermeni'dir. Dedesinin adı Musa, ninesinin adı Miran'dır. PKK'ya yardım ve yataklıktan tutuklanmış, sünnetsiz olduğu tespit edilmiştir. Daha sonra HADEP Antalya İl Kuruluna seçilmiştir.

-1977- Karayazı doğumlu İdris Sefil Ermeni'dir. Terörden hapis yatmış, sonra bir ara Konya HADEP Gençlik Komitesi üyeliği yapmıştır. Sahte çürük raporu olarak askere gitmemiştir. İdris'in akrabası Ersin Sefilde Ermeni'dir. Kuzey Irak'ta çatışmada öldürülmüştür.

-1974-Hazro doğumlu Hacı İçer'in hacılıkla hocalıkla alakası yoktur, Ermeni'dir. Dedesi Ali, ninesi Gule'dir. HADEP Hazro İlçe Yönetim Kurulu üyesi idi. O da sahte çürük raporu olarak askere gitmemiştir.

-1973- Yaylayanı doğumlu Dilâver Öncü Ermeni'dir. HADEP Konak Şubesi Yönetim Kurulu üyesi idi. İzmir'de misyonerlik faaliyetinde bulunmuş, kilisede vaaz verecek Hristiyanlık propagandası yapmıştır. -1965-Firke doğumlu Edip Yıldız Ermeni'dir. Büyük dedesi Ğaço, ninesi Rihan'dır. HADEP Parti Meclisi üyesi idi. PKK'lı suçluların

avukatlığını yapmaktadır. Nevşehir E tipi cezaevinde yatan PKK terör örgütü mensubu Nimet Can'ın avukatlığını yapmıştır.

-1964-Benek doğumlu Haşim Benek Ermeni'dir. Büyük dedesinin adı Şiho, ninesinin adı Kitro'dur. 16.03.1985 günü Şırnak ilçesi Dereler köyü civarında, Eşek Mağaraları mevkiinde güvenlik kuvvetleri ile teröristler arasında çıkan çatışmada sağ olarak ele geçirilmiş ve Diyarbakır Mahkemesinde CK/168: yasa dışı silahlı örgüt kurmak veya katılmaktan yargılanmıştır. Hapis yatmış, sonra DEP Antalya-Muratpaşa Belediye Encümeni adayı olmuştur.

-1954-Kamberşeyh doğumlu Mahmut Hakkı Eşiyok Ermeni'dir. Büyük dedesinin adı Hoka, ninesinin adı Haykanuş'tur. HADEP İstanbul il teşkilatı sekreterliği yapmıştır.

-1959-Urfa doğumlu İzzettin Kalaycı Ermeni'dir. 11.07.1986 tarihinde Diyarbakır 1. Asm. Mahkemesinde CK/168 Yasa dışı silahlı örgüt kurmak veya katılmaktan yargılanarak 8 yıl 8 ay hapis yatmış, sonra Şanlıurfa HADEP il teşkilatında görev almıştır. 23.06.1996 tarihinde Ankara'daki HADEP 2. Olağan Kongresinde Türk bayrağının indirilerek sözde PKK bayrağı asılması olayına karışmıştır.

-1948-Köçük doğumlu Mehmet Cantekin Ermeni'dir. Büyük dedesi Bedros, ninesi Meryem'dir. Diyarbakır merkez Kayapınar Belediye başkanlığı yapan Mehmet Cantekin, 1995 tarihli milletvekili seçimlerinde Diyarbakır HADEP Milletvekili adayı olmuştur. Mehmet Cantekin Kulp Karpuzlu da köy koruyucularını yönlendirerek terör örgütü PKK'ya lojistik destek sağlamaktadır. 2003 yılında PKK'nın 1978'de kurulduğu Diyarbakır'ın Lice ilçesine bağlı Fis köyünde DEHAP ve Göç-Der yöneticileri ile birlikte "barış ağacı" adı altında ağaç dikme töreni düzenlemiştir. Törende bölücübaşı Öcalan'ı övücü sloganlar atılmıştır

-1953-Siirt doğumlu Maruf Altın Ermeni'dir. Büyük dedesi Ohanis, ninesi Pori'dir. Ama babasının dönme adı Hüseyin, annesinin dönme adı Nafiye'dir. Böylece pek çok kişinin yaptığı gibi Ermeni olduklarını gizlemişlerdir. DEP İzmir-Konak ilçe teşkilatı üyesi idi. 23 Eylül 1998 tarihinde TCK 168: Yasa dışı silahlı örgüt kurmak veya katılmaktan 12 yıl 6 ay ağır hapis cezasına mahkûm olmuştur.

-1973-Urfa doğumlu Mehmet Sait Yalçın Ermeni'dir. Dedesi Girbuş, ninesi Vartı'dir. Ancak babasının dönme adı Mehmet Kerim, annesinin dönme adı Mevlude'dir.1997'deki Bodrum bombalı saldırısının sorumlusudur. Müebbet hapse mahkûm olmuştur.

-1975-Hazro doğumlu Zanamazak Yezidî'dir.

-1973-Nusaybin doğumlu Mehmet Zeki Şaşmaz Yezidî'dir.

-1971-Nusaybin doğumlu Abdullah Şaşmaz, hiç de kendini ALLAH'ın kulu saymaz, Yezidî'dir.

-1975-Hazro doğumlu Nevzat Tedik Yezidî'dir. Halit-Revzete'den olma Nevzat Tedik'in babaannesi Hüsnâ Tedik de Yezidî'dir. Diyarbakır il teşkilatı HADEP üyesi de olan

PKK'nın gençlik örgütlenmesi içinde yer alan Nevzat Tedik, 11 Ekim 2001 tarihinde TCK 168: Yasa dışı silahlı örgüt kurmak veya katılmaktan 12 yıl 6 ay ağır hapis cezasına çarptırılmıştır.

-PKK'nın Avrupa'daki kasası Nuriye Kesbir Yezidî'dir. Aynı zamanda Kongra-Gel PKK'nın cephe örgütü Avrupa Kürt Demokratik Toplum Koordinasyonu (CDK) sözde meclis üyesidir. Eylül 2001'de Hollanda'ya yasa dışı yollardan girme kisterken yakalanmıştır.

-1980-Midyat doğumlu Şevkiye Atalan Yezidî'dir.

-1966 Midyat doğumlu Fahrettin Şahin Yezidî'dir.

-Adana'da yakalanan PKK'lı canlı bomba Hatice Arat Yezidî'dir. Dedesi Hasso, ninesi Meryem de Yezidî'dir.

-1955-Beşin doğumlu Osman Ergin Yezidî'dir. DTP Merkez Yönetim Kurulu üyesidir. Batılıların aleyhimize kullanmak için sözümlerine ona "Türkler" arasından seçtirdiği, Avrupa Parlamentosu üyesi Feleknaz Uca, Yezidî'dir.

-Feleknaz'ın babası Abdullah Uca, "Yezidî Kürdistan Birliği" başkanıdır, Elbetteoda Yezidî'dir.

-1971Midyat doğumlu Seyithan Alpar Süryânî'dir, yani SEYYİT Peygamber torunu) falan değil, düpedüz Hristiyan'dır.

-1976-Midyat doğumlu Metin Kesenci Süryânî'dir. "Beth Nehrin" adlı Süryânî ve Asurî örgütünün kurucusudur.

-1975-Midyat doğumlu Adnan Kesenci Süryânî'dir.

-1983-Nusaybin doğumlu Bilal Yürek Süryânî'dir.

-1980-Perçari doğumlu Salih Boğdu Süryânî'dir

-1937- Ceylânpınar doğumlu Şemsi Emen Süryânî'dir. HADEP üyesiydi.

-1969-Kurtalan doğumlu İhsan Kaya Süryânî'dir. Romanya'da PKK insan, silah ve uyuşturucu kaçakçılığı yapmaktayken sahte pasaport ve kimlikle yakalanmıştır. Büyük dedesi Gorgis, ninesi Şemuni'dir.

-1962-Siirt doğumlu Basri Kaysi Süryânî'dir. Büyük dedesi Gorgis, ninesi Şemuni'dir. İHD Siirt Şubesi üyesi ve DEHAP Siirt il teşkilatı delegeşi idi.

-1980-Siirt doğumlu Ayhan Kaysi Süryânî'dir. Büyük dedesi Gorgis, ninesi Şemuni'dir. Pek çok olaya karışmış, 1997'de teslim olmuştur. İtirafçı olmuş, 1999'da tahliye edilmiştir.

-1952 Nusaybin doğumlu Mehmet Zeki Kaşıray Süryânî'dir. Büyük dedesi Zeytun, ninesi Meryem'dir. İzmir Köy Hizmetleri soygununa katılmıştır. 16.7.1990 günü Bornova Tarım ve Orman Bakanlığı İzmir İl Müdürlüğü personeli maaşlarının silah zoruyla gasp edilmesi olayında tutuklanmıştır. Hapis yatmış, sonra HADEP Gaziemir İlçesi Yönetim Kurulu üyesi olmuştur.

-1968-Derik doğumlu Fethi Oktay Süryânî'dir. Dedesi Turnas, ninesi Mennuş'tur. 1997'de yakalanmış, müebbet hapse mahkûm olmuştur.

-1948-Palu doğumlu Zülküf Demirtaş Ermeni'dir. Büyük dedesi Kinkos, ninesi Nazlı'dır. İkisi de Ermeni idi. Ermenilerde görülen Türk adları ve özellikle "Türk" soyadları, kendilerini gizlemek için alınmıştır. O yüzden dedelerin adlarını veriyoruz, babalar-analar takma Türk adları taşımaktadır.

Bu arada Özgür Gündem gazetesinin dağdaki 300 eşkıya arasında yaptığı ankette, "dinî önder" olarak %

34'ünün Zerdüşt, % 34'ünün İsâ, % 11'inin Mani, % 10'unun Muhammed, % 7'sinin Musa ve % 4'ünün İbrahim dedikleri ortaya çıkmıştır.

Bundan da anlaşıldığı gibi, PKK'lıların ancak % 10'u Müslüman'dır... Ona da "Müslüman" denirse!..

(<http://forum.hunturk.net/yusuf-halacoglu-pkk-ve-dtpyi-kuranlar-ermenidir-4682.html>)

III. Bölüm: Terör -Dış Politika İlişkisi

PKK terör örgütünün aldığı dış siyasi destek: Tarihteki isyanların amacına ulaşarak bir ihtilale dönüşmesinde, konjonktürü iyi okuma, siyasi örgütlenme, taban desteği, gözü karalık, kara propaganda gibi çeşitli çalışmalar etkili olmuştur. Bunlardan bir tanesi de "**dış destek**"tir. Amerikan İhtilalinde **Fransız**, Sovyet Devriminde **Alman**, Türk inkılabında da **Sovyet** desteğinin varlığından söz edilebilir. İhtilallerin başarıya ulaşma hikâyelerini edebî kitaplardan okuyan bizim **Soğuk Savaş dönemi isyancıları**, yabancı gövdelerle kucaklaşmanın önemli bir ihtiyaç olduğunu erken fark etmişlerdir. PKK'nın halk tabanına oturmadan önce yabancı istihbarat servislerinin kucağına oturmasının sebebi budur.

Vatana ihanet sayılan bu yaklaşımın mazereti, Türkiye'nin sol tarafından karikatürize edilmiş NATO üyeliğidir. Varşova Paketi lobiciliği yapan Türkiye solu, Türk Silahlı Kuvvetlerine açtığı savaşta yıllarca Türkiye'nin ABD'nin dümen suyundan gönüllü olarak gittiği propagandasını yaptı. Bu iddia, kendilerinin SSCB'ye bağlanmasını meşrulaştırıyordu. Ancak bu yanlış bilgi, bugün aynı hızla PKK'nın kucaktan kucağa gezmesine de zemin hazırlamıştır. Türk subaylarının çoğunun fikren ve ruhen NATO subayı olmadığı, 1 Mart 2003 Tezkeresi'nden sonraki Ergenekon ve Balyoz operasyonlarıyla ortaya çıkmıştır. Ancak atı alan Üsküdar'ı geçmiş ve bu şerefli coğrafya ne yazık ki Marksist değer tanımaz ahlak sayesinde, istihbarat

Varşova Paketi lobiciliği yapan Türkiye solu, Türk Silahlı Kuvvetlerine açtığı savaşta yıllarca Türkiye'nin ABD'nin dümen suyundan gönüllü olarak gittiği propagandasını yaptı. Bu iddia, kendilerinin SSCB'ye bağlanmasını meşrulaştırıyordu.

örgütleri arasında kucaktan kucağa dolaşmakta bir sakınca görmeyen PKK'yı üretebilmiştir.

1- Soğuk Savaş Döneminde Totaliter Rejimlerden Gelen Destek

1945 Yalta Konferansıyla NAZİ belasından kurtulan ABD ve SSCB, Soğuk Savaş döneminde her türlü iletişim silahını kullanarak kendi hâkimiyet alanlarını genişletmeye çalışmışlardır. Bu dönemde birçok ülke birbirine düşman politikalar izlemiş, hatta aynı ulustan olan farklı **ideolojik devletler** ortaya çıkmıştır. Kuzey Kore, Güney Kore'ye; Kuzey Vietnam, Güney Vietnam'a; Kuzey Yemen, Güney Yemen'e Doğu Almanya Batı Almanya'ya düşman olabilmıştır.

Komünist ülkeler rakip devletlerin içindeki **eylemci solu** desteklemiş, olası bir sıcak savaşta mevzi kazanmaya çalışmışlardır. Diğerleri de rakiplerinin **rejim muhaliflerine** kucak açınca **ideoloji merkezli vatan hainliği** âdetâ meşrulaşmıştır.

Bu dönemde PKK terör örgütü de Maocu bir eylem fraksiyonu olarak dış destek bulabilmiş, ancak Soğuk Savaştan sonra da silahını Türkiye'nin ulusal rakiplerine pazarlamaktan geri kalmamıştır. Kızıl yıldızlı Marksist parti bayrağı zamanla ayrılıkçı bir Kürt isyanının sembolü olma yolunda pek çok yabancı alıcı aramış ve bulmuştur.

PKK terör örgütü de Maocu bir eylem fraksiyonu olarak dış destek bulabilmiş, ancak Soğuk Savaştan sonra da silahını Türkiye'nin ulusal rakiplerine pazarlamaktan geri kalmamıştır.

A- Başlangıçta Mazlumların Safında "El-Fetih ve Bekaa Dönemi"

Filistinliler, "Soğuk Savaş" döneminde İsrail-Amerikan emperyalizmine karşı SSCB desteği alabilmek adına oldukça **sosyalist** bir çizgiye kaymışlardı. SSCB Suriye'yi, Suriye de kendi kontrolündeki Lübnan topraklarında, Bekaa Vadisi'nde sosyalist devrimcileri destekliyordu. Bu nedenle bizdeki 68 Kuşağı devrimcilerinden Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu mensubu **Deniz Gezmiş** ve arkadaşlarından sonra **Kürtçü Maocular da** 70'lerin sonunda Bekaa'ya gitmişlerdir. Bu politika "**Düşmanımın devrimcisi dostumdur.**" anlayışının bir sonucuydu.

1974'le 1978 arasında Apocular adıyla sert ve kanlı bir Maocu eylem grubu hâline gelen PKK, 1979'da partileştiğini ilan etmiştir.

"Yurt içinde yeterli eğitim olanağı bulamayan içlerinde üst düzey yöneticilerinde bulunduğu 60 kadar terörist, 1980'de illegal olarak Suriye'ye geçmiş ve FKÖ içinde en etkin grup olan EL FETİH kamplarına aktarılmıştır. Buradaki askerî ve siyasi eğitimler Filistinlilerce verilmiştir. Bu dönem aynı zamanda örgütün ASALA ile eylem ve iş bir-

liği için anlaştığı dönemdir. Ayrıca PKK terör örgütü 1'nci kongresini o zamanki ismi Helvi olan daha sonra Mahsun Korkmaz Akademisi olarak değiştirilen Filistin Demokratik Halk Cephesine ait kampta yapmış ve teröristleri burada senelerce eğitmiştir. Türkiye'nin Barzani ile ilişkilerinin gelişmesi üzerine 1998 yılında Saddam PKK ile yoğun ilişkiler kurmuş ve destek vermeye başlamıştır." (Parmaksız 2007)

Bu dönemde ülke dışında destek arayanlar ve kendi ulusal devletlerine yabancı veya düşman ulusların istihbarat örgütleriyle işbirliği yapanlar, **Sosyalist Enternasyonalizme** sığınıyorlardı. Komünizmin ana sosyalist SSCB desteğiyle dünyaya yayılması yolunda "dost" veya yoldaş ülkelerle iş birliği yapılmasının ideolojik bir mazereti vardı. Karşı tarafa geçen ilk ünlü olan sosyalist şair **Nazım Hikmet** bir anlamda bu tür saf değişikliklerinin "masumiyet" referansıydı.

B- Sovyet Rusya'nın Doğrudan Verdiği Destek

1989 tarihinde Ermenistan sınırında 2000 Kalaşnikof, 250 RPG Raketatar, 1000 el bombası ve çok miktarda C3 ve C4 plastik patlayıcı Rusya tarafından PKK'ya hibe edilmiştir. 1992 ve 1993 yıllarında Yunanistan'ın aracılık yapması sonucu Suriye üzerinden Kuzey Irak'a Katyuşa roketleri ve Sarin gazı gönderilmişti.

SSCB'nin dağılması sürecinde Türkiye'nin Azerbaycan'a ve Çeçenistan'a vermesi muhtemel desteğe karşı Rusya PKK'yı desteklemeye devam etti. Apo'nun Şam'dan direkt Rusya'ya gitmesi ve saklanması bu desteğin 1999'daki somut göstergesidir.

C- Sırp, Bulgar ve Romen Hükûmetlerinin Desteği

Bu ülkeler, ellerindeki Strella füzeleri başkentlerinde sağladıkları örgütlenme ve eğitim hizmetleri ve teknik malzeme desteğiyle PKK'yı okşamaya devam etmişlerdir.

D- Soğuk Savaş Sonrasındaki Türkiye Düşmanlarından Sıcak Destek Dönemi

Siyonist planın bir parçası olan **Soğuk Savaş** biterken yeni bir siyonist senaryo, ABD Dışişleri Bakanı Brezinski'nin kalemiyle yazılıyordu. Parola belliydi: "**Böl - parçala - yut.**"

Güçlü ülkeler ABD'nin rahat yutabileceği kadar küçük parçalara ayrılacak ve tek liderli dünya devletinin eyaletleri hâline getirileceklerdi. (Atomizasyon politikası)

Bizdeki 68 Kuşak devrimcilerinden Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu mensubu Deniz Gezmiş ve arkadaşlarından sonra Kürtçü Maocular da 70'lerin sonunda Bekaa'ya gitmişlerdir.

a) Yunan 5. Kol Faaliyeti

Soğuk Savaşın bitmesine yakın PKK'nın sahipsiz ve desteksiz kalma ihtimaline karşı Yunan istihbaratı devreye girdi.

5 Şubat 1988 tarihi, Yunanistan'ı yöneten PASOK'un kontrolündeki EIP'nin, (Yunan Millî İstihbarat Örgütü) PKK terör örgütü ile ilişkilerine hız kazandırmak için düğmeye bastığı tarih olarak belirlenmiştir. Bu tarihte, terör örgütü PKK'nın temsilcisi İhsan Kaya, Atina'ya gelmiş ve "Halkların Hakları ve Kurtuluşu İçin Yunan Birliği" adlı kuruluşun binasında, Türkiye aleyhindeki faaliyetlerin koordinasyonu için Mihalis Haralambidis ile görüşmüştür. Mihalis Haralambidis, İhsan Kaya ile yaptığı görüşmeden bir gün sonra EIP Başkanı Kostas Tsimas ile görüşmüş, Tsimas durumu Başbakan Andreas Papandreu'ya duyurmuş ve terör örgütü PKK'yı destekleme onayını almıştır.

Komünizmin ana sosyalist SSCB desteğiyle dünyaya yayılması yolunda "dost" veya yoldaş ülkelerle iş birliği yapılmasının ideolojik bir mazereti vardı. Karşı tarafa geçen ilk ünlü olan sosyalist şair Nazım Hikmet bir anlamda bu tür saf değişikliklerinin "masumiyet" referansıydı.

Çoktan beri bilinen bu durumu, **PKK'nın** sosyalist enternasyonalizmin ideallerinden uzaklaşarak **komşular arasındaki ulusal çıkar çatışmasında kullanılan bir silahlı güç hâline dönüşmesinin** dönüm noktası olduğu için vurgulamakta yarar görüyorum. Yeni durum, **PKK'nın dış destek alırken takındığı ideolojik masumiyet tavrının sona ermesi anlamına gelmektedir.**

PKK, ulusal Yunan desteğiyle doğrudan doğruya **Kurtuluş Savaşının, Lozan'ın ve Kıbrıs Barış Harekâtının** rövanşı için kullanılan **bir vatan haini** örgüt durumuna düşmüştür.

b) Suriye

Hatay sorununda avantaj elde etmek isteyen Suriye de Soğuk Savaşın bitmesinden sonra PKK'ya verdiği desteği bir müddet daha sürdürmüştür. Bu destek öncesinde olduğu gibi ideolojik (sosyalist enternasyonalci) değil, ulusaldır. Apo'nun **Şam'da** geçirdiği yıllar, örgütün en rahat eylem yapabildiği yıllardır.

c) İran

Bir ara İran da **Halkın Mücahitlerinin** Türkiye'de barınmasına bir misilleme olarak PKK'yı desteklemiştir. Bu da ulusal ve tarihî rekabetin bir sonucudur. Doğrudan **ABD'nin** organize ettiği **PJAK** ortaya çıkınca İran politikasını gözden geçirmek zorunda kalmıştır.

d) Batı Avrupa Ülkeleri

Almanya, Belçika, Hollanda, İsviçre, İtalya ve Fransa, Danimarka ve İsveç

bazen Türkiye'nin bazı büyük devletlerle olan samimi ilişkilerinden rahatsız olarak devlet seviyesinde bazen sosyalist hükümetler bazında bazen de denetimsiz sivil toplum örgütleri düzeyinde PKK'ya destek vermişlerdir.

2- Gizli, Sinsi ve Tehlikeli Amerikan - İsrail Desteği

Amerika PKK'ya destek veren ülkeler arasında **Lozan Antlaşmasını** tanımayan tek global güçtür. Türk-Amerikan ilişkilerinde Apo'nun paketlenmesiyle başlayan süreç, gizli bir psikolojik savaşa dönüşmüştür. **11 Eylül** saldırılarıyla Orta Doğu'ya **Irak** ve **Afganistan**'a kolayca girmek isteyen ABD'nin Türkiye'den beklediği desteği görememesi bu ülkeyi alternatif yerel destek arayışına itmiştir. **1 Mart 2003 Tezkeresi'nin** TBMM'de reddedilmesi üzerine ABD Kuzey Irak'taki özerk Kürtleri, Irak Savaşında kendi milis gücü olarak görmeye başlamıştır. **Süleymaniye**'deki **çuval olayıyla** gerilen ilişkiler, PKK'nın siyasallaşması sürecinde ABD'yi taraf ve **gizli koru-yucu** konumuna getirmiştir.

Bu durumda ABD, **İsrail**'i İslam dünyasının kalbinde dost ve "akraba" bir Kürdistan yaratarak kendi karşısındaki **Hamas** ve **Hizbullah**'ı dengeleme ve sonuçta Kürtlerle elele **Arz-ı Mevud**'a ulaşma yönünde serbest bırakmıştır. AKP Hükümetinin **Hamas**'la yakınlaşması ve **Gazze** sorununda inisiyatif alması, **İsrail tarafından PKK'yı destekleme tercihinin meşruiyet kazandıran bir mütakabiliyet** sebebi olarak algılanmaktadır. Bu yüzden de sakıncalıdır.

İnsani yardım gemileri Gazze'ye doğru giderken Apo'nun "sahnedeki **çekişmesi!**" ve ertesi gün İskenderun'daki Deniz İkmal Merkezinin saldırıya uğraması bu nedenle kuşkuyla karşılanması gereken olaylardır. PKK, sözde Kürdistan haritalarında İskenderun ve Mersin'i de sınırlarına dâhil etmekte ve gizli bir el iç göçlerle ve yapılan eylemlerle haritaya uygun mesajlar vermektedir.

Buradan çıkarılması gereken sonuç şudur: PKK, 30 yıl önce dünyanın mazlum halkı Filistinliler safında "işçi" sınıfının **devrimci öncüleri** gibi yer almaya çalışırken bugün kendisini dünyanın en zalim emperyalistlerine yandaş olarak **sunmayı** başarabilmiştir. Bu durum Orta Doğulu bir örgüt için gerçekten de övülecek bir gelişmedir.

Şam'ın arka sokaklarında zor şartlarda hayat mücadelesi veren bakımsız bir fahişenin Pentagon'a kadar çıkabilmesi ve **Washington** caddelerinde boy göstermesi, bu işin sadece Şark kurnazlığıyla başarılı bir proleterya zaferi olmadığını gösteriyor.

Amerika
PKK'ya destek
veren ülkeler
arasında Lozan
Antlaşmasını ta-
nımayan tek
global güçtür.

Ortaya çıkan sonuca baktığımızda **PKK'nın**, Batılı istihbarat örgütlerinin **merkantilist menfaat mikroplarıyla** enfekte edildikten sonra Türkiye'nin bünyesine ölümcül zararlar veren bir hastalığa dönüştürüldüğünü kabul etmek zorundayız.

Çizilen ve müşterilere servis edilen İskenderunlu-Karslı Kürdistan haritaları, başta İsrail ve Ermenistan olmak üzere bölgenin kadim "vatansızlarını" iştahlandırmakta ve ABD'deki merkantilist lobileri harekete geçirmektedir.

Sorunu sadece intelijensiyal **zekâ** çözebilir. Bugüne kadar çözülememesinin nedeni de budur. Çizilen ve müşterilere servis edilen **İskenderunlu-Karslı** Kürdistan haritaları, başta İsrail ve Ermenistan olmak üzere bölgenin kadim "**vatansızlarını**" iştahlandırmakta ve ABD'deki merkantilist lobileri harekete geçirmektedir.

IV. Bölüm: PKK Terörünün Ülkemizdeki Siyasi Kanadı

Malumu ilamla vakit kaybetmeyeceğiz. PKK'nın siyasi şubesi olan BDP'nin terörden destek alarak siyaset yürütürken sözü nerelere kadar götürdüğünü tespit etmek için aşağıdaki örnek yeterli olacaktır. Panelin açılış konuşmasını yapan BDP Elâzığ İl Başkanı Mehmet Kılıçtepe,

"Demokratik özerkliği dillendirenler terörist ise, o zaman bu ülkenin Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu olan Mustafa Kemal de bölücüdür, teröristtir. Çünkü 1921 Anayasa'sında tüm yetkilerin yerellere devredilmesi, yerellerin de şuralarını kurmasını ve halk tarafından seçilmesini bizzat Mustafa Kemal belirtiyor." dedi. (<http://www.dha.com.tr/haberdetay.asp?Newsid=130355>)

BDP Genel Başkanının sadece "**Atatürk de mi teröristti?**" kısmının basın tarafından istismar edilebileceği endişesinden kaynaklanan düzeltme konuşmasıyla, âdeta içeriği "**en yetkili kurnaz**" tarafından onaylanmış olan bu iddia PKK söylemlerinin tarihî temelleri hakkında yeterli fikri olmayanlar için eşsiz bir örnektir. Zaman zaman biraz daha okumuş yazmış DTP'liler tarafından da dile getirilen bu iddia, Atatürk'ü siyasete alet etme hastalığının DTP'lilere de bulaştığını gösteren kocaman bir yalandır.

Terörist Özerklik İddialarının Asılsızlığı

Aşağıda 1921 Teşkilat-ı Esasiye Kanunu'nun ilgili maddelerinin tarafımdan yapılmış bir sadeleştirilmesi var. **Burada tamamen bugünkü "İl Genel Meclislerinin" işleyişi anlatılmakta ve yerel yönetimlerin merkezî hükûmete olan kesin bağlılığı dile getirilmektedir.**

Teşkilat-ı Esasiye Kanunu (1921 Anayasa'sı) Madde: 10-14**İdare**

MADDE 10- Türkiye, coğrafi vaziyet ve iktisadî münasebet nokta-i nazarından vilâyetlere, vilâyetler kazalara müinkasem olup kazalar da nahiyelerden terekkiüp eder.

Günümüz Türkçesi:

MADDE 10- Türkiye, coğrafi durum ve ekonomik ilişkiler bakımından illere, iller ilçelere bölünmüş olup; ilçeler de beldelerden oluşur.

Vilâyet

MADDE 11- Vilâyet, mahallî umurda manevi şahsiyeti ve muhtariyeti haizdir. Haricî ve dâhilî siyaset, şer'î, adlî ve askerî umum, beynelmilel iktisadî münasebet ve hükûmetin umumî tekâlifî ile menafii birden ziyade vilâyete şâmil hususat müstesna olmak üzere Büyük Millet Meclisince vaz'edilecek kavanin mucibince Evkaf, Medaris, Maarif, Sıhhiye, İktisat, Ziraat, Nafia ve Muaveneti İctimaiye işlerinin tanzim ve idâresi Vilâyet Şûralarının salâhiyeti dâhilindedir.

Günümüz Türkçesi:

MADDE 11- İl, yerel işlerde tüzel kişiliğe ve bağımsızlığa sahiptir. Dış ve iç politika, anayasal, adli ve askerî bütün uluslara-rası ekonomik ilişkiler ve hükûmetin genel yükümlülükleri ile yararları birden çok ile yayılan durumlar hariç olmak üzere Büyük Millet Meclisince yürürlüğe konulacak yasalar doğrultusunda vakıflar, okullar, eğitim, sağlık, iktisat, ziraat bayındırlık ve sosyal yardım işlerinin tanzim ve idaresi İl Genel Meclislerinin yetkisi dâhilindedir.

“Muhtariyet” kelimesini kendi istedikleri gibi bir “özerklik” olarak algılayanlar için ben bir adım ileri giderek “bağımsızlık” kelimesini kullandım.

İlk satırdaki “**muhtariyet**” kelimesini kendi istedikleri gibi bir “**özerklik**” olarak algılayanlar için ben bir adım ileri giderek “**bağımsızlık**” kelimesini kullandım. Burada kastedilen, otonomi anlamında ademimerkeziyetçi bir özerklik değil, belediye özerkliği ve İl Genel Meclisinin anayasal bütünlük çerçevesinde yerel yetki kullanma hakkıdır. Buradan asla birden çok ilin birleştirilerek eyaletimümtaze tarzı bir ayrıcalık içine sokulması beklenemez. Bunu böyle yorumlayanlar hem Osmanlıca hem de mahallî idareler dersinden sınıfta kalırlar. Bugün zaten bu sistem uygulanmaktadır.

MADDE 12.- Vilâyet Şûraları, vilâyetler halkınca müntehap azalan mürekkeptir. Vilâyet Şûralarının içtima devresi iki senedir. İçtima müddeti senede iki aydır.

Günümüz Türkçesi:

Madde 12 - İl Genel Meclisleri, o illerin seçmenleri tarafından seçilen üyelerden oluşur. İl Genel Meclislerinin toplantı dönemi, iki yıldır. Toplantı süresi yılda iki aydır.

Türk milletinin artık bu yalancı kardeşlik söylemlerine ve kurnazca atılmış palavralara karnı toktur.

MADDE 13- Vilâyet Şûrası, azası meyanında icra amiri olacak bir reis ile mutelif şüabatı idareye memur azadan teşekkül etmek üzere bir idare heyeti intihab eder. İcra selâhiyeti, daimi olan bu heyete aittir.

Günümüz Türkçesi:

Madde 13- İl Genel Meclisi, üyeleri arasında yürütme yetkilisi olacak bir başkan ile emrindeki birimleri yönetmekle görevli üyelere oluşmak üzere bir yönetim kurulu seçer. Yürütme yetkisi, sürekli olan bu kurula aittir.

MADDE 14- Vilâyette Büyük Millet Meclisinin vekili ve mümessili olmak üzere vali bulunur. Vali, Büyük Millet Meclisi Hükûmeti tarafından tayin olunup, vazifesi devletin umumi ve müşterek vezâifini rüyet etmektedir.

Vali, yalnız devletin umumi vazâifile mahalli vezâif arasında tearuz vukuunda müdahale eder.

Günümüz Türkçesi:

MADDE 14- İlde Büyük Millet Meclisinin (merkezî yönetimin) vekili ve temsilcisi olmak üzere vali bulunur. Vali, hükûmet tarafından atanıp; görevi, devletin genel ve ortak görevlerini yerine getirmektir. Vali, yalnız devletin genel görevleri ile yerel görevler arasında bir çatışma, ters düşme olması hâlinde müdahale eder. (<http://www.anayasa.gen.tr/1921ay.htm>)

Anayasa'nın bahsedilen maddeleri burada sona eriyor. Türk milletinin artık bu yalancı kardeşlik söylemlerine ve kurnazca atılmış palavralara karnı toktur. **Buradan başka bir yerde söz konusu iddiayla ilgili bir mevzuat da yoktur.**

Ülkemizde bölücü Kürtçülük, genellikle bu tür yanlış bilgi ve yorumlar üzerine bina edilmiş bir kurnazlık uğraşdır. Terör zaten baştan sona kurnazlık stratejisidir; cehaleti ve namussuzluğu mesken edinmesinin nedenlerinden biri de budur. Bu durum karşısında bilimden, hak, adalet ve ahlaktan yoksun vicdansız ve sapkın iddialarla yürütülen bu mücadelenin, global bir komplo olduğunu düşünmekte haksız mıyız?

Terörle Siyasi Sonuç Alınır mı?

Bu başlıktan “**Terör siyaseti şekillendirerek siyasi sonuç alma yöntemidir. Biz de bu neden-sonuç ilişkisini inceliyoruz.**” gibi bir anlamın çıkması sakıncalıdır. Çünkü terörle siyaset arasında en az üç tür ilişkinin varlığından söz edilebilir:

1. Siyasi kurumlar yani devletler, istihbarat örgütleri vasıtasıyla teröre destek verirler. Bu bir terör-siyaset ilişkisidir.

2. Devletler, bölgesel hassasiyetlere bağlı olarak kendilerine yönelik terörle mücadele ederken derin ilişkiler kurabilirler. Sarı sendikalar veya muvazaa partileri gibi kontrollü terör birimleri oluşturabilirler.

3. Terör, siyasi sonuç elde etmek üzere çeşitli siyasi uzantıları besler ve siyaset gündemini şekillendirir. Nihayet küçük çaplı siyasi sonuçlar da alabilir. “**Terör ve siyaset**” denilince akla ilk gelen mesele de budur.

Başlıktaki soruya alışlageldiği gibi ETA- Bask, IRA-İrlanda örnekleri üzerinden bir cevap aramak anlamsızdır. Çünkü biz bize benzeriz ve bu sorunun cevabı, Batı Avrupa’da aranmaz. Cevapla ilgili ipuçları, yanı başımızda, Irak’ta hazır beklemektedir. Son on yıldır dış politika yazarlarının değişmeyen gündemi, Körfez Savaşı ve Irak olmuştur. Irak’ın son otuz yıllık tarihinden Türklerin alacağı en büyük ders, “**tarih’in hızlandığı**”dır.

Son on yıldır dış politika yazarlarının değişmeyen gündemi, Körfez Savaşı ve Irak olmuştur. Irak’ın son otuz yıllık tarihinden Türklerin alacağı en büyük ders, "tarih'in hızlandığı" dir.

ABD, Irak’ta Türkiye’ye her ülkeye nasip olmayacak bir gözlem fırsatı vermiştir. Tabii bu gözlem fırsatı, sağlam gözleriniz varsa kullanabileceğiniz bir şanstır. Tarih insana kolaylıkla, hemen kullanabileceğiniz bir deneyim fırsatı vermez. Olayların üzerinden yıllar geçtikten sonra anlama ve aktarma yoluyla tarihten yararlanabilirsiniz. Oysa Irak hadisesi, komşuları için ibretlerle dolu açık bir emperyalist yıkım dersidir. Belli olmuştur ki, savaflara stratejik altyapı hazırlayan “**düşünce merkezleri,**” gelişen istihbarat ve Soğuk Savaş teknikleri, ilerleyen ulaşım ve iletişim teknolojisi ve rakibin “**nitelikli cehaleti**” sayesinde, gücü elinde bulunduranlar için, “**tarih yapmak**” eskisine göre daha kolay hâle gelmiştir.

Önceki yüzyıllarda tarihin doğal akışı içinde bir yönetim 100 yılda yıkılabiliyorsa 21. yüzyılda bu süre 10 yıla düşmüştür. Deneyle kanıtlanmıştır ki; ABD ve İngiltere, doğal zenginliğini bağımsız kullanmak isteyen devletlere engel olmaktadır. Yine gözlenmiştir ki; İngiltere 300 yıldır, ABD ise 100 yıldır ana kara ötesi

işgallerinde yerel unsurlardan destek alarak kendi zayıyatını en aza indirmektedir. 1914-1922 arasında İtilaf Devletlerinin patronu olan İngiltere'nin, Arap, Yunan ve Ermeni unsurlardan alabildiğine yararlanması ve 1924'te de Kürtleri ayartmaya çalışması, merkantilizmin (hesapçı kapitalizmin) askerî bir yansımasıdır.

Yaşayarak anlaşılmıştır ki; bağımsız bir ekonomi politikası izlemek isteyen üniter devletlerin **"kullanışlı"** azınlıklarının bulunması son derecede tehlikelidir. Ya azınlıklarınızı şerefli ve sadık vatandaşlar olmak konusunda iyi eğiteceksiniz ya da onlardan bir şekilde kurtulacaksınız. Ya isyan etmeden önce ya da isyan ettikten hemen sonra...

Irak'taki iş birlikçi Kürtler, Amerikan televizyonlarına, "Thank You, I Love You" yazılı reklam klipleriyle din kardeşlerinin üzerinden geçen "işgalci kefereye" teşekkür etmeyi ihmal etmemişlerdir.

Kurtuluş Savaşı sayesinde Lozan'la sağlanan haktan yararlanan Atatürk, 1923'te Rumlar konusunda birinci yolu, mübadeleyi tercih etmişti. 1915'te Ermenilerin düşman tarafından **"ayartılmasına"** engel olamayan Enver Paşa ise Ermeniler için ikinci yolu tercih etmek zorunda kalmıştı.

Farkına varılmıştır ki; bir ülkede mazlum bir azınlık gibi yaşayanlar, sağlam bir dış destek bulduklarında nüfus oranlarına bakılmaksızın ülke yönetimini ele geçirebilmektedirler. 1988'de Halepçe Olayının paniğiyle Türkiye'ye doğru kaçan Kürtler, 20 yıl içinde Irak'ın devlet başkanlığı makamını ele geçirebilmişlerdir. ABD, BAAS'tan intikam almak isteyen Kürtleri ayartarak kısa bir süre içinde % 20'lik nüfuslarına hiç aldırmadan ülkede majör unsur hâline getirebilmiştir.

Sonuç ve Bir Soru

Irak'taki iş birlikçi Kürtler, Amerikan televizyonlarına, **"Thank You, I Love You"** yazılı reklam klipleriyle din kardeşlerinin üzerinden geçen **"işgalci kefereye"** teşekkür etmeyi ihmal etmemişlerdir. Şiilere göre ise Saddam'ın devrilmesi, **"Kerbela'nın intikamı"**dır. Savaştan şu veya bu sebeple kaçarak ülkesinin kaderini işgalciye teslim eden etnikler için bunlar pek tabii ki ucuz tevillerdir.

Nedense bir ülkenin aydınları, dışarıda olanı biteni daha kolay görüp de yorumlarken kendi ülkesine şöyle kuşbakışı bakarak başına gelenleri anlamakta aynı mahareti gösteremiyor. Hele de bu aydınlardan özellikle alçak ruhlu olanlar ve saklandığı masanın altından ahkâm kesenler, milletin başı belaya girene kadar

kendi keselerini doldurmaya devam ediyorlar, millî kaygıları hafife alıyorlar ve ortalık karışınca da sıvışıyorlar.

Türkiye’de Irak’takinden daha fazla Kürt vardır. Biz bunların Irak’taki Kürtler gibi Arapların üstünlüğüyle karşı karşıya bulunan bir azınlık statüsünde olmadıklarını savunduk, Lozan’a ve yaşanan tarihe göre savunmaya da devam edeceğiz. Ancak ne yazık ki bunların bir kısmı, Saddam karşısındaki Halepçe mağduru Irak Kürtleri gibi ayartılmış durumdadır.

TSK, kendisini “**liberal İslamcı**” zanneden masum Amerikan maşaları tarafından yaşlandırılmış ve yıpratılmış durumdadır. Ülkücüler dışında Irak benzeri bir ayrıştırmaya karşı fiilî sivil direnci gösterecek örgütlü bir kitle de yoktur.

Aynı zamanda, ayartılmış Türkiye Kürtlerinin yanında Irak’ın en azından yarı egemenliğini ele geçirmiş ve apış arasındaki petrolü Batılı zamparaların nazarıdikkatine sunmayı başarmış bir de Barzani vardır. Yani Amerikan işgaline dayalı olası bir iç savaş hâlinde Türkler dış destek alamazken Kürtlere yerel dış destek gelme ihtimali vardır.

Nedense bir ülkenin aydınları, dışarıda olanı biteni daha kolay görüp de yorumlarken kendi ülkesine şöyle kuşbakışı bakarak başına gelenleri anlamakta aynı mahareti gösteremiyor.

Türkiye’nin Zor Sınavı

I- Bağımsız ekonomik uğraşları olan hükümetlerin Sabatayist “**Derviş**”ler tarafından kundaklandığı,

II- Zoraki müttefik İsrail’in “one minute” şovlarıyla ayartılmış Kürtlerin yanına doğru itildiği,

III- Türk gençlerinin Californiyalı Mc Donalds’la, Pensilvanyalı F. Gülen arasında tercihe zorlandığı,

IV-TSK’nin bağımsız askerî teknoloji çabalarının suikast, sabotaj ve asimetrik psikolojik savaş teknikleriyle akamete uğratıldığı,

V- Dost ve kardeş Azerbaycan’ın Ermeniler tarafından Karabağ’da bloke edildiği,

VI-KKTC’nin boğazının sıkıldığı, Türkçü-Avrasyacı düşünce suçlarının uzun tutuklamalarla cezalandırıldığı

VII- Her şeyden önemlisi, ülkedeki en “**büyük**” iki siyasi partinin başında etnik olarak kendisini Türk kabul etmeyenlerin bulunduğu ortamda...

Sizce Türkiye'nin 20 yıl sonra intikamcı Kürtler tarafından yönetilme "olasılığı" yüzde kaçtır?

İşte aydınlarımızın "Terör ve Siyaset" sınavında cevaplaması gereken ilk ve son soru budur. ■

PARMAKSIZ, E. Tümgeneral Alaettin (2007), **Komutanım Ben Şehit miyim**, İstanbul.

KURBAN, Dilek – ENSAROĞLU, Yılmaz, **Kürt Sorunu'nun Çözümüne Doğru: Anayasal ve Yasal Öneriler**, ISBN: 978-605-5832-40-7, Tesev Yayınları, s. 1

MAHÇUPYAN, Etyen, **Yerinden Edilenler Yerlerine Dönerken**, 12.07.2009, zaman.com.tr, s. 2.